

Τὸ 1790, μετεκομίσθη ἀπὸ τὴν Κίναν εἰς τὴν Ἀγγλίαν νία τίγρις ὠραιότατη. Τόσον εὐμενὴς καὶ ἡμερος ἦτον ἡ τίγρις αὕτη, ὥστε δὲν ἐβλαπτε ποσῶς, καὶ μάλιστα ἐπαίξεν ὡς κατάκιον. Πολλάκις συνεκοιμᾶτο μετὰ τοὺς ναύτας· ἐνῶ δ' ἐκοίτετο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, φερμαινομένη εἰς τὸν ἥλιον, ἄφινε δύο ἢ τρεῖς νὰ πλαγιάζωσιν ἐπὶ τῶν νώτων αὐτῆς, ὡς ἐπὶ προσκεφαλαίου. Πολλάκις ὁμως ἐκλεπτε τὰς ζωοτροφίας τῶν ναυτῶν, καὶ κρυπτομένη ἔτρωγεν αὐτάς μετὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς. Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐπίασέ τις αὐτὴν κλέπτουσαν τὸ κρέας τοῦ μολονότι δὲ, οὐχὶ μόνον τῆς τὸ ἐπῆρεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔδειρεν αὐστηρὰ, ἐκείνη ὁμως διόλου δὲν παρωξύνθη. Συχνὰ ἀνέβαινον εἰς τὰ κατάρτια, ἢ ἐπήδα ἀπὸ σχοινίου εἰς σχοινίον, μ' ἐξαίσιον εὐκίνησιαν. Συνέπαιζε δὲ καὶ μετὰ σκύλον, ὅστις ἦτον ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἰς τρόπον τόσον διασκεδαστικόν, ὥστε ὑπερευχαρίσκει τοὺς ναύτας. Ὅτε πρῶτον ἐπάρθη εἰς τὸ πλοῖον, ἦτον ἐνὸς περιπόου μηνός. Ὅτε δ' ἔγινεν ἐνὸς χρόνου, ἐστάλην ὄϊρον εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, καὶ περιωρίσθη εἰς ἓν ἀπὸ τὰ θηριοτροφεία τοῦ Λονδίνου. Ἐνταῦθα ἐξηκολούθει τόσον εὐδιάθετος, ὥστε μετὰ τὸν καιρὸν ὁ φύλαξ ἐτόλμησε νὰ βάλῃ σκυλίον εἰς τὸ σπήλαιον αὐτῆς· τοῦτο οὐχὶ μόνον ποσῶς δὲν τὸ ἐβλάπεν, ἀλλὰ μετὰ ὀλίγον καὶ ἠγάπησεν αὐτὸ, καὶ μάλιστα ἀνησύχει, ὅτε ὁ φύλαξ ἔπαιρνε αὐτὸ διὰ νὰ τὸ ταγίσῃ. Μίαν ἢ δύο φορές, ἀφεθείς ὁ σκύλος κατὰ λάθος εἰς τὸ σπήλαιον, ἐνῶ ἔτρωγεν ἡ τίγρις, ἀπετόλμησε νὰ φάγῃ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἰδικῶν τῆς· ἐκείνη δυσηρεστήθη μὲν, ὄχι ὁμως ὥστε καὶ νὰ βλάβῃ τὸν σύντροφον. Συνήθως ἄφινε τὸ σκυλίον νὰ παίξῃ μαζὴ τῆς, χωρὶς νὰ δείχνῃ σημεῖον τι θυμοῦ. Ἐπίστε ἐγαύγισε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐδάγκανε τὸ στόμα ἢ τὸν πόδα τῆς. Ἐκείνη ὁμως, πάντῃ ἀδιάφορος, μόνον ἐσήκωνεν ὑψηλὰ τὸν πόδα τῆς, ὥστε νὰ μὴ φθάσῃ αὐτὸν τὸ μικρὸν ζῶον.

Μετὰ δύο χρόνους ἀφοῦ ἡ τίγρις αὕτη ἐμβῆκεν εἰς τὸ θηριοτροφεῖον, ὑπῆγε νὰ τὴν ἴδῃ ὁ ναύτης, ὁ δαίρας αὐτὴν διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ κρέατος. Ἐκείνη ἐγνώρισεν αὐτὸν ἀμέσως, καὶ, τριβομένη ἐπὶ τοῦ κλωβίου, ἐφαίνετο ὑπερευχαριστημένη διὰ τὴν φεωρίαν τοῦ παλαιοῦ τῆς φίλου. Ὁ ναύτης ἐζήτησε καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ κλωβίον τῆς· μολονότι δὲ ὁ φύλαξ ἐδυσκολεύθη καταρχὰς νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐκ φόβου μὴ κατασπαραχθῇ, ἔστερέξεν ὁμως τέλος πάντων. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔδειξε τὸ θηρίον πᾶν σημεῖον χαρᾶς· ἐτίρβετο ἐπάνω του, ὡς κάτω, ἐγλειψε τὰς χεῖράς του, καὶ τὸν ἐχαῖδεν μετὰ τὸν πλέον ἠγαπημένον τρόπον. Ὁ ἄνθρωπος ἔμεινε μετὰ αὐτοῦ δύο ἢ τρεῖς ὥρας· τόσην δ' ἀγάπην ἐδείκνυεν ἡ τίγρις, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ φοβῆται μὴ κρατήσῃ αὐτὸν ἐκεῖ παρὰ γνώμην του· ὅθεν ἐπενόησεν ὁ φύλαξ τρόπον τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο κλωβίον ἢ τίγρις, καὶ οὕτω ἐξέφυγεν ὁ ναύτης.

Ἐπρόσταξε ποτὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Σιάμης νὰ γένῃ πάλῃ μεταξὺ μιᾶς τίγριδος τοῦ μεγαλύτερου εἶδους, καὶ

τριῶν ἐλεφάντων. Πρὸς τοῦτο περιέκλεισε μετὰ ὑψηλὸν φραγμὸν ἕκτασιν ἰκανὴν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ τεθῶσι τὰ ζῶα, καὶ ἔξω τῆς ὁποίας στεκόμενον τὸ πλῆθος νὰ βλέπῃ τὴν μάχην ἀκινδύνως. Ἐφέρθησαν δὲ εἰς τὸ περίφραγμα, πρῶτον οἱ ἐλέφαντες, οἵτινες καὶ ἀφέθησαν λυτοί, ἔπειτα δὲ ἡ τίγρις· πλὴν αὕτη ἠδικήθη, καθότι ἐκρατεῖτο δεμένη, ἕως εἰς τῶν ἐλεφάντων τὴν ἔδωκε τρεῖς ἢ τέσσαρας κτύπους μετὰ τὴν προβοσκίδα του τόσον δυνατοῦς, ὥστε καταπεσοῦσα ἐκοίτετο μερικὴν ὥραν ὡς νεκρά. Ἡ σκληρὰ ὁμως αὕτη καὶ ἄδικος μεταχείρισις δὲν ἠφάνισε τὴν γενναϊότητα τῆς τίγριδος· διότι μόλις ἀφέθη λυτὴ, καὶ ὤρμησε μετὰ τρανὸν βρῦχημα καὶ μετὰ τὴν ἐσχάτην λύσσαν κατὰ τοῦ ἐλέφαντος, ὁ ὁποῖος εἶχε κτυπήσει αὐτὴν. Ἐζήτησε δὲ νὰ πιάσῃ τὴν προβοσκίδα του, ἀλλ' ὁ πανούργος οὗτος ἔσυρεν αὐτὴν ὀπίσω, ὥστε νὰ κτυπήσῃ ἐπὶ τοὺς χαλιλιόδοντας αὐτοῦ ἡ τίγρις, τὴν ὁποίαν καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἀνέριψεν εἰς τὸν ἀέρα. Τοῦτο ἐπλήγωσεν αὐτὴν, ὥστε ἠλαττώθη ἡ τόλμη τῆς, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν φραγμὸν ζητοῦσα νὰ πιάσῃ τοὺς ἔξωθεν ἰσταμένους. Ἐστάλησαν τότε συγχρόνως κατὰ τῆς δυστυχούς καὶ οἱ τρεῖς ἐλέφαντες, οἵτινες ταχέως ἤθελαν θανατώσειν αὐτὴν, ἂν ὁ βασιλεὺς δὲν διωρίζε νὰ ἐπαρθῶσι.

ΜΕΓΙΣΤΑ καλὰ γενναῖ ἡ ἐλευθεροτυπία. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀκόλαστος τύπος εἶναι δεινὸν πολὺ μικρότερον τύπου δεδουλωμένου· ἐπειδὴ κατ' ἐκείνον καὶ τὰ δύο μέρη ἐμποροῦν ν' ἀκουσθῶσιν, ἀλλὰ κατὰ τοῦτον, ὄχι. Τύπος ἀκόλαστος ἐνδέχεται νὰ βλάβῃ, ἀλλὰ τύπος δεδουλωμένος βλάπτει ἐξάπαντος· ὁ δεδουλωμένος τύπος ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ τὴν πλάνην εὐυποληπτοτέραν τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ ἄδικον πολὺ δυνατότερον τοῦ δικαίου· τύπος ὁμως ἀκόλαστος δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο· διότι, ἂν δώσῃ τὸ φάρμακον, δίδει ὁμως καὶ τὸ ἀντιφάρμακον. Τύπος δεδουλωμένος εἶναι κατὰ δύο τρόπους ὀλέθριος· ὄχι μόνον ἀφαιρεῖ τὸ ἀληθινὸν φῶς, ἀλλὰ καὶ στήνει φῶς ψευδές, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀποπλανᾷ καὶ μᾶς ἀφανίζει.

ΛΥΚΟΥ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ.—Κυρία τις εἶχεν ἡμέρον λύκον, ὅστις ἔτρεφε πρὸς αὐτὴν φερμὴν ἀγάπην. Μίαν φορὰν ἔτυχε νὰ λείψῃ ὀλίγας ἐβδομάδας ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν οἶκον· καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῆς ὁ λύκος ἐφαίνετο εἰς τὸ ἄκρον περίλυπος, καὶ καταρχὰς δὲν ἤθελεν οὔτε νὰ φάγῃ. Τέλος, ὑπέστρεψεν ἡ δέσποινα· ὁ λύκος ἀκούει τὰ πατήματά τῆς· ὁρμᾷ εἰς τὸν θάλαμον μ' ἕκτασιν χαρᾶς· πηδᾷ ἐπάνω τῆς, θέτει τοὺς πόδας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς, ἔπειτα, πίπτει ὀπίσω, καὶ πάραυτα ἐκπνέει!

ΠΛΕΙΟΤΕΡΟΥΣ ἠφάνισεν ἡ φιλαργυρία παρ' ἡ ἀστυπία· ἡ τυφλοτέρα εἰς τὸ δαπανᾶν ἀπερικοφία δὲν ἐφείρει τόσας καταστάσεις, ὅσας ἡ ἀπληστος τοῦ ἐπεσφραγεῖν ὀρεξίς.